

Poznań, 14.08.2020 r.

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

IR-III.7821.8.2020.4

DECYZJA

Na podstawie art. 156, art. 157 i art. 158 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.), zwanej dalej *k.p.a.*, oraz w związku z art. 11c, art. 11g ust. 1 pkt 1 i art. 11g ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1474 ze zm.), zwanej dalej *ustawą*, po rozpatrzeniu wniosku pana XXXX XXXX o stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji Starosty Poznańskiego Nr 4/2019 z dnia 31.01.2019 r. o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie ulicy Witkowej w Rokietnicy, gmina Rokietnica, powiat poznański, województwo wielkopolskie:

I. Stwierdzam nieważność decyzji w zakresie:

1. Usytuowania zjazdu publicznego, opisanego w projekcie budowlanym jako „Proj. zjazd publiczny na działkę nr 350/7 km 0+216,27” (ark. 8 obr. 0010 Rokietnica, kilometrą dla odc. 1 ul. Witkowej), w obszarze oddziaływania skrzyżowania.
2. Zaprojektowania zjazdu publicznego, opisanego w projekcie budowlanym jako „Proj. zjazd publiczny na działkę nr 350/9 km 0+093,55” (ark. 8 obr. 0010 Rokietnica, kilometrą dla odc. 2 ul. Witkowej) o szerokości 6 m, czyli większej niż szerokość jezdni (5 m).
3. Zaprojektowania zjazdów indywidualnych, opisanych w projekcie budowlanym jako „Proj. zjazd indywidualny na działkę nr”:
 - 350/10 km 0+511,95,
 - 350/11 km 0+487,20,
 - 350/22 km 0+467,65,
 - 350/24 km 0+420,23,
 - 350/25 km 0+415,52,
 - 350/34 km 0+378,33,
 - 350/28 km 0+342,15,
 - 350/29 km 0+313,19,
 - 350/32 km 0+247,79,
 - 372 km 0+150,08,
 - 373/3 km 0+089,96,
 - 373/2 km 0+049,66,
 - 373/5 km 0+036,33(ark. 8 obr. 0010 Rokietnica, kilometrą dla odc. 1 ul. Witkowej) o szerokości mniejszej niż 4,5 m.

II. W pozostałym zakresie odmawiam stwierdzenia nieważności decyzji.

UZASADNIENIE

Starosta Poznański ostateczną decyzją Nr 4/2019 z dnia 31.01.2019 r. (znak: WD.6740.96.2018.MA), zwaną dalej *decyzją Starosty Poznańskiego*, udzielił Wójtowi Gminy

Rokietnica zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie ulicy Witkowej w Rokietnicy.

Pismem z dnia 31.01.2020 r. (data złożenia w Starostwie Powiatowym w Poznaniu: 31.01.2020 r.) pan XXXX XXXX - zwany dalej *wnioskodawcą*, zakwestionował wywłaszczenie działki XXXX (powstałej w wyniku podziału działki XXXX ark. 8, obr. 0010 Rokietnica) na rzecz Gminy Rokietnica, żądając nie naruszania swojej działki ze względu na zły stan zdrowia oraz zaistniały w przeszłości spór z Gminą.

Pismem z dnia 12.02.2020 r. Starosta Poznański wezwał *wnioskodawcę* do uzupełnienia braku formalnego podania poprzez jednoznaczne wskazanie przedmiotu żądania, tj. określenie czy stanowi ono wniosek o wznowienie postępowania zakończonego wydaniem *decyzji Starosty Poznańskiego*, czy wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

Pan XXXX XXXX udzielił odpowiedzi na wezwanie pismem z dnia 20.02.2020 r. (data złożenia w Starostwie Powiatowym w Poznaniu: 20.02.2020 r.) wyjaśniając, że żąda stwierdzenia nieważności *decyzji Starosty Poznańskiego* na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 *k.p.a.*: „ze względu na inną możliwość przekształcenia w/wym. planu zagospodarowania przestrzennego oraz ochroną środowiska dotyczącego zniszczonego terenu”.

Na mocy art. 11g ust. 1 pkt 1 *ustawy* właściwym organem wyższego stopnia w przedmiotowej sprawie jest Wojewoda Wielkopolski. W związku z powyższym wniosek o stwierdzenie nieważności wraz z aktami sprawy został przekazany do Wojewody Wielkopolskiego przez Starostę Poznańskiego pismem z dnia 10.04.2020 r. (data wpływu: 16.04.2020 r.), uzupełnionym pismami z dnia 27.04.2020 r. i 11.05.2020 r. (daty wpływu odpowiednio: 6.05.2020 r. i 14.05.2020 r.).

Pismem z dnia 27.05.2020 r. Wojewoda Wielkopolski zawiadomił *wnioskodawcę*, Wójta Gminy Rokietnica oraz Starostę Poznańskiego o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności *decyzji Starosty Poznańskiego*, wskazując termin na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, przed wydaniem decyzji przez organ, do dnia 22.06.2020 r. Ponadto organ, działając na podstawie art. 36 *k.p.a.*, zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie ustawowym i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 27.07.2020 r.

Pozostałe strony organ zawiadomił w drodze obwieszczenia, które zostało umieszczone na tablicach ogłoszeń i stronach podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Gminy Rokietnica, Starostwa Powiatowego w Poznaniu oraz Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu od dnia 1.06.2020 r. do dnia 15.06.2020 r.

W wyznaczonym terminie strony postępowania - w tym *wnioskodawca* - nie skorzystały z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, ani nie wniosły uwag. W związku z powyższym, zgodnie z art. 81 *k.p.a.*, należy uznać za udowodnione wskazane w zgromadzonym materiale dowodowym okoliczności faktyczne.

Po przeprowadzeniu wnikliwej analizy zgromadzonych materiałów dowodowych, mając na uwadze treść art. 31 ust. 1 *ustawy*, organ II instancji pismem z dnia 17.07.2020 r. wezwał Wójta Gminy Rokietnica (jako zarządcę drogi) do przedłożenia dowodów potwierdzających rozpoczęcie robót budowlanych w związku z realizacją inwestycji drogowej pn. „Rozbudowa ulicy Witkowej w Rokietnicy”, tj. zgłoszenia rozpoczęcia robót budowlanych Powiatowemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego dla powiatu poznańskiego, a także kopii dziennika budowy w zakresie dokonanych w nim wpisów. Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin jej załatwienia do dnia 31.08.2020 r.

Pismem z dnia 21.07.2020 r. (znak: RI.7011.10.2020, data wpływu: 24.07.2020 r.) zastępca Wójta Gminy Rokietnica wyjaśnił, że prace budowlane nie zostały rozpoczęte i nie dokonano zgłoszenia rozpoczęcia robot budowlanych.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że przepisy *ustawy* nie zawierają regulacji dotyczących trybu stwierdzenia nieważności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, w związku z czym zgodnie z art. 11c *ustawy* odpowiednie zastosowanie mają przepisy *k.p.a.*

Postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej ma charakter nadzwyczajny i jest postępowaniem odrębnym od innych postępowań, a jego istotą jest ustalenie, czy decyzja będąca przedmiotem postępowania jest dotknięta jedną z wad określonych w art. 156 § 1 *k.p.a.*, tj. czy: 1) wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości; 2) wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa; 3) dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną; 4) została skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie; 5) była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały; 6) w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą; 7) zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa. Postępowanie to obejmuje również ustalenie, czy nie występują przesłanki negatywne dotyczące stwierdzenia nieważności tej decyzji określone w art. 156 § 2 *k.p.a.* Stwierdzenie nieważności stanowi nadzwyczajny środek weryfikacji decyzji administracyjnej, będącej wyjątkiem od zasady trwałości decyzji wyrażonej w art. 16 *k.p.a.* Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 156 § 1 pkt 2 *k.p.a.* organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która została wydana z rażącym naruszeniem prawa. Warunkiem uznania, że nastąpiło rażące naruszenie prawa, jest stwierdzenie, iż w zakresie objętym konkretną decyzją administracyjną obowiązywał niewątpliwy stan prawny, a stwierdzone wady muszą mieć charakter rażący w sensie obiektywnym a nie subiektywnym. Ponadto o rażącym naruszeniu można mówić w sytuacji, gdy wbrew treści przepisu nadano uprawnienia bądź ich odmówiono albo obarczono stronę obowiązkiem bądź obowiązku tego odmówiono; gdy treść wydanej decyzji pozostaje w oczywistej sprzeczności z treścią przepisu przy ich prostym zestawieniu ze sobą. Utożsamianie pojęcia rażącego naruszenia prawa z każdym naruszeniem prawa nie jest słuszne. Nie chodzi tu bowiem o błędy w wykładni prawa, ale o przekroczenie prawa w sposób jasny i niedwuznaczny. Naruszenie przepisów postępowania lub prawa materialnego, mającego istotny wpływ na wynik sprawy, nie może być podstawą stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej w postępowaniu prowadzonym w trybie nadzoru, jeżeli nie nosi cech rażącego naruszenia prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27.03.2012 r., sygn. akt III UK 77/11 oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 31.01.2006 r., sygn. akt I OSK 883/05). Należy również przypomnieć, że w orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntował się pogląd, iż o rażącym naruszeniu prawa nie można mówić wtedy, gdy wykładnia danego przepisu jest źródłem rozbieżności w orzecznictwie. Skoro bowiem treść danego przepisu może być podstawą do kilku, możliwych do uzasadnienia stanowisk, to nie można przyjąć, że jedno z tych stanowisk rażąco narusza prawo.

Oceny legalności decyzji ostatecznej w postępowaniu nieważnościowym dokonuje się tylko i wyłącznie na podstawie materiałów zgromadzonych w postępowaniu zwykłym, nie prowadząc odrębnego postępowania dowodowego i oceniając stan faktyczny i prawny z daty wydania zaskarżonej decyzji (por. wyrok NSA z dnia 19.06.2012 r., sygn. akt II OSK 514/11). Zgodnie z zasadą praworządności, wyrażoną w art. 6 *k.p.a.*, organy administracyjne orzekają według stanu faktycznego i prawnego istniejącego w dacie wydawania przez nie decyzji, zatem Wojewoda Wielkopolski, dokonując kontroli inkryminowanej decyzji, badał istnienie przesłanek z art. 156 § 1 *k.p.a.* uwzględniając stan faktyczny i prawny istniejący w dacie rozstrzygnięcia podjętego przez Starostę Poznańskiego.

Zaznaczenia wymaga, iż organ nie jest w postępowaniu nieważnościowym związany żądaniem strony. Organ nadzoru stwierdza nieważność rozstrzygnięcia lub wydanie go z naruszeniem prawa w takim zakresie, w jakim ustali występowanie wady określonej w art. 156 § 1 *k.p.a.*, bez względu na granice żądania zgłoszonego przez stronę żądającą wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności postanowienia (por. wyroki NSA z dnia 11.04.2001 r., sygn. akt IV SA 645/99 oraz z dnia 1.01.1994 r., sygn. akt II SA 2164/92). Wszczęcie postępowania na żądanie strony nie zwalnia zatem organu od przeprowadzenia kontroli postanowienia w pełnym zakresie pod względem występowania przesłanek określonych w art. 156 § 1 *k.p.a.* (por. wyroki NSA z dnia 15.04.2008 r., sygn. akt II OSK 390/07 oraz z dnia 21.05.2010 r., sygn. akt I OSK 1053/09).

W związku z powyższym, po przeanalizowaniu dokumentacji dotyczącej postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Decyzja Starosty Poznańskiego została wydana na podstawie *ustawy*, mającej charakter wyjątkowy, której celem jest uproszczenie procedur dotyczących wydawania aktów administracyjnych warunkujących rozpoczęcie budowy drogi publicznej, w tym przyspieszenie nabywania gruntów na potrzeby inwestycji drogowych. Temu też służy objęcie jedną decyzją administracyjną rozstrzygnięć dotyczących ustalenia lokalizacji drogi, zatwierdzenia podziału nieruchomości, pozyskania gruntów pod budowę drogi oraz uzyskania pozwolenia na budowę.

Na podstawie art. 11a i art. 11d ust. 1 *ustawy* pan Marcin Matysik, zwany dalej *Pełnomocnikiem zarządcy drogi*, działający z upoważnienia Wójta Gminy Rokietnica (właściwego zarządcy drogi), wystąpił pismem z dnia 6.11.2018 r. (data wpływu: 9.11.2018 r.) z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie ul. Witkowej w Rokietnicy.

Wniosek był niekompletny, w związku z powyższym Starosta Poznański pismem z dnia 30.11.2018 r. (znak: WD.6740.96.2018.MA) wezwał *Pełnomocnika zarządcy drogi* do uzupełnienia braków formalno-prawnych, wskazując na konieczność korekty wniosku w zakresie określenia działek, z których korzystanie będzie ograniczone, konieczność korekty mapy z proponowanym przebiegiem drogi, brak wykazu synchronizacyjnego dla jednej z działek ulegających podziałowi oraz braki w przedłożonej dokumentacji budowlanej. *Pełnomocnik zarządcy drogi* odpowiedział na wezwanie pismem z dnia 18.12.2018 r. (data wpływu: 18.12.2018 r.), przekazując skorygowany wniosek wraz z załącznikami i udzielając stosownych wyjaśnień.

Zgodnie z art. 11b ust. 1 *ustawy*, wniosek został złożony po uzyskaniu opinii Zarządu Województwa Wielkopolskiego (postanowienie nr 246/18 z dnia 25.10.2018 r., znak: DI-IV.8012.246.2018), Zarządu Powiatu w Poznaniu (uchwała nr 3005/2018 z dnia 29.10.2018 r.) i Wójta Gminy Rokietnica (pismo z dnia 26.10.2018 r., znak: RI.7011.4.2018).

Odnośnie wymaganej na podstawie ww. przepisu opinii właściwego wójta należy zauważyć, że w analizowanym przypadku zachodzi tożsamość podmiotu występującego o opinię oraz podmiotu tę opinię wydającego, tak więc uzyskanie opinii Wójta Gminy Rokietnica nie było niezbędne.

Zgodnie z wymogami art. 11d *ustawy*, wniosek winien zawierać następujące elementy: mapę w skali co najmniej 1:5000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, analizę powiązania przedmiotowej drogi z innymi drogami publicznymi (zawierającą określenia kategorii dróg oraz sposób ich powiązania z projektowaną drogą), mapy

zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami, określenie nieruchomości lub ich części, które są planowane do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu, cztery egzemplarze projektu budowlanego wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi, a także zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. z 2018 r. poz. 1202 ze zm. - wg stanu na dzień wydania *decyzji Starosty Poznańskiego*), zwanej dalej *Prawem budowlanym*, aktualne na dzień opracowania projektu.

Wszystkie wymagane w niniejszej sprawie elementy wniosku znajdują się w aktach sprawy. Należy jednak stwierdzić, że załączony do wniosku projekt budowlany zawierał uchybienia, które zostaną wskazane w dalszej części niniejszej decyzji.

Do wniosku winny być również załączone opinie, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 *ustawy* oraz wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne. W aktach sprawy znajdują się następujące dokumenty:

1. Pismo Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu z dnia 6.04.2018 r. (znak: POZ. 5120.74.2018.KP);
2. Pismo Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu z dnia 18.04.2018 r. (znak: PO.RPP.430.55.2018.MW);
3. Postanowienie Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu z dnia 28.03.2018 r. (znak: ZS.2215.12.2018.HB) zawierające zastrzeżenia do wniosku o wydanie opinii - przy czym należy zauważyć, że wniosek nie obejmuje gruntów leśnych Skarbu Państwa;
4. Pismo Powiatowego Konserwatora Zabytków w Poznaniu z dnia 19.10.2018 r. (znak: KZ.673.01693.2018.V);
5. Pismo PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Zakład Linii Kolejowych w Poznaniu z dnia 19.04.2018 r. (znak: IZIWS2-505-97/18);
6. Pismo Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu z dnia 25.10.2018 r. (Nr 5102/18, znak: WSzW.Poz.-WO-Zp.407.1130.2018);
7. Ostateczna decyzja Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu z dnia 9.07.2018 r. (znak: PO.ZUZ.4.421.520.2018.KC) udzielająca Gminie Rokietnica pozwolenia wodnoprawnego na usługę wodną, w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych, poprzez projektowany wylot do rowu melioracji wodnych szczegółowych o symbolu Sk-10, na działce nr ewid. 348 obr. Rokietnica.

W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z art. 11a ust. 1 *ustawy* decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wydawana jest na wniosek właściwego zarządcy drogi. Art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2068 ze zm. - wg stanu na dzień wydania *decyzji Starosty Poznańskiego*) - zwanej dalej *ustawą o drogach publicznych*, stanowi, że zarządcą drogi jest organ administracji rządowej lub jednostki samorządu terytorialnego, do którego właściwości należą sprawy z zakresu planowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i ochrony dróg. Zgodnie z art. 19 ust. 2 pkt 4 *ustawy o drogach publicznych* zarządcą dróg gminnych jest wójt (burmistrz, prezydent miasta).

Gmina Rokietnica nie jest zatem zarządcą drogi w rozumieniu ww. przepisu *ustawy o drogach publicznych* i nie może występować z wnioskiem o wydanie pozwolenia wodnoprawnego, jako inwestor zastępczy zadania. Zarządcą dróg gminnych na terenie Gminy Rokietnica jest tylko i wyłącznie Wójt Gminy Rokietnica i tym samym pełni rolę inwestora w przypadku budowy drogi publicznej na podstawie przepisów *ustawy*.

Zauważyć w tym miejscu należy, że zgodnie z art. 411a ustawy - Prawo wodne możliwe jest przeniesienie pozwolenia wodnoprawnego na rzecz innego podmiotu.

Organ I instancji powinien był wezwać zarządcę drogi do wyjaśnienia kwestii załączenia do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyzji udzielającej pozwolenia wodnoprawnego na rzecz Gminy Rokietnica w sytuacji, gdy wnioskodawcą i właścിയwym zarządcą drogi jest Wójt Gminy Rokietnica. Z uwagi jednak na fakt, iż rzeczne pozwolenie niewątpliwie dotyczyło inwestycji będącej przedmiotem wniosku, dalsze procedowanie tego wniosku przez organ I instancji nie stanowiło rażącego naruszenia prawa.

W przedmiotowej sprawie stwierdzono brak obowiązku dołączenia dokumentów wynikających z: art. 11d ust. 1 pkt 7a, pkt 8 lit. a, b *ustawy*.

Do wniosku załączono również oświadczenie o prawie do dysponowania gruntem na cele budowlane, dotyczące działek nr ewid. 368/6 i 388/16 obr. Rokietnica.

Na podstawie złożonego wniosku Starosta Poznański wszczął postępowanie administracyjne - o czym, zgodnie z art. 11d ust. 5 *ustawy*, zawiadomił pisemnie *Pełnomocnika zarządcy drogi* i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z dnia 4.01.2019 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (por. wypisy z rejestru gruntów według stanu na dzień 30.11.2018 r., 3.12.2018 r.). W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma. Pozostałe strony zawiadomione zostały o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczenia Starosty Poznańskiego umieszczonego na tablicach ogłoszeń i w BIP SP w Poznaniu oraz UG Rokietnica od dnia 7.01.2019 r. do dnia 21.01.2019 r. Obwieszczenie zostało również zamieszczone w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”) dnia 7.01.2019 r. Zgodnie z art. 11d ust. 6 pkt 1 *ustawy* zawiadomienie o wszczęciu postępowania zawierało oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy oraz składać ewentualne uwagi.

W dniu 31.01.2019 r. Starosta Poznański wydał decyzję Nr 4/2019 (znak: WD.6740.96.2018.MA), którą udzielił zarządcy drogi zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie ulicy Witkowej w Rokietnicy. Decyzji nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *ustawy* Starosta Poznański doręczył decyzję *Pełnomocnikowi zarządcy drogi* oraz zawiadomił pozostałe strony o jej wydaniu w drodze obwieszczenia. W aktach sprawy znajduje się potwierdzenie umieszczenia obwieszczenia o wydaniu decyzji na tablicy ogłoszeń SP w Poznaniu od dnia 6.02.2019 r. do dnia 20.02.2019 r., w BIP SP w Poznaniu dnia 5.02.2019 r. oraz na tablicy ogłoszeń i w BIP UG Rokietnica od dnia 6.02.2019 r. do dnia 20.02.2019 r. Obwieszczenie zostało również zamieszczone w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”) dnia 6.02.2019 r. Ponadto organ zawiadomił pisemnie (pismem z dnia 4.02.2019 r.) o wydaniu decyzji właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (por. wypisy z rejestru gruntów z dnia 31.01.2019 r.). W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pism. Zgodnie z art. 11f ust. 4 *ustawy*, zawiadomienie zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią decyzji.

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że zarówno zawiadomienie o wszczęciu postępowania oraz zakończeniu postępowania, jak i zawiadomienie o wydaniu decyzji nastąpiło zgodnie z *ustawą*.

Od *decyzji Starosty Poznańskiego* nie wniesiono odwołania i stała się ona ostateczna z dniem 7.03.2019 r.

Postanowieniem z dnia 1.04.2019 r. (znak WD.6740.96.2019.MA) Starosta Poznański z urzędu sprostował oczywistą omyłkę w *decyzji Starosty Poznańskiego*. Organ doręczył postanowienie zarządcy drogi oraz zawiadomił pozostałe strony o jego wydaniu w drodze obwieszczenia. W aktach sprawy znajduje się potwierdzenie umieszczenia obwieszczenia o wydaniu postanowienia na tablicy ogłoszeń i w BIP SP w Poznaniu oraz na tablicy ogłoszeń i w BIP UG Rokietnica od dnia 4.04.2019 r. do dnia 18.04.2019 r. Obwieszczenie zostało również zamieszczone w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”) dnia 4.04.2019 r. Ponadto Starosta Poznański zawiadomił pisemnie (pismem z dnia 2.04.2019 r.) o wydaniu postanowienia właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości. W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pism. Zgodnie z art. 11f ust. 4 *ustawy*, zawiadomienie zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią postanowienia.

Po zbadaniu zaskarżonej decyzji (z uwzględnieniem sprostowania dokonanego postanowieniem z dnia 1.04.2019 r.) stwierdzono, co następuje:

Decyzja Starosty Poznańskiego została wydana na podstawie ustawy mającej charakter wyjątkowy i epizodyczny, której celem jest uproszczenie i przyśpieszenie procedur dotyczących wydawania aktów administracyjnych warunkujących rozpoczęcie budowy dróg publicznych, w tym przyśpieszenie nabywania gruntów na potrzeby inwestycji drogowych. Temu też służy objęcie jedną decyzją administracyjną rozstrzygnięć dotyczących różnych kwestii (występujących przy realizacji tego typu inwestycji), jak ustalenie lokalizacji drogi, zatwierdzenie podziału nieruchomości i przejmowanie jej na własność publiczną oraz zatwierdzenie projektu budowlanego stanowiącego pozwolenie na budowę.

Decyzja Starosty Poznańskiego została wydana na rzecz właściwego zarządcy drogi, tj. na rzecz Wójta Gminy Rokietnica.

Starosta Poznański prawidłowo określił przedmiot inwestycji.

Zgodnie z art. 11f ust. 1 *ustawy* decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności: 1) wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii; 2) określenie linii rozgraniczających teren, w tym określenie granic pasów drogowych innych dróg publicznych w przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 11d, zawiera określenie granic tych pasów; 3) warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa; 4) wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich; 5) zatwierdzenie podziału nieruchomości, o którym mowa w art. 12 ust. 1; 6) oznaczenie nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego; 7) zatwierdzenie projektu budowlanego; 8) w razie potrzeby inne ustalenia dotyczące: a) określenia szczególnych warunków zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych, b) określenia obowiązku budowy i okresu użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych, c) określenia obowiązku i terminów rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, d) określenia szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie, e) obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, f) obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych; g) obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych, h) obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów, i) określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości

dla realizacji obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h, j) zezwolenia na wykonanie obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h.

Dokonując z punktu widzenia cytowanego przepisu kontroli *decyzji Starosty Poznańskiego* stwierdzono, że zawiera ona wszystkie niezbędne elementy wskazane w art. 11f ust. 1 *ustawy*.

Dokonując analizy *decyzji Starosty Poznańskiego* organ nadzoru stwierdził także, że spełnia ona wymogi art. 107 § 1 *k.p.a.* Starosta Poznański prawidłowo wskazał w decyzji jej adresata - Wójta Gminy Rokietnica, a także prawidłowo wskazał strony postępowania. Uzasadnienie decyzji zawiera szczegółowy opis złożonego wniosku i przebiegu sprawy oraz wyjaśnienie okoliczności faktycznych i prawnych mających wpływ na rozstrzygnięcie. Starosta Poznański odniósł się również do wymogów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.).

Organ nadzoru stwierdził ponadto, że *decyzja Starosty Poznańskiego* zawiera prawidłowe pouczenie co do terminu wniesienia odwołania.

Odnosnie projektu budowlanego stanowiącego załącznik do wniosku o wydanie decyzji i zatwierdzonego jako załącznik nr 3 do *decyzji Starosty Poznańskiego* należy jednak stwierdzić, co następuje:

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na naruszenie § 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz.U. z 2018 r. poz. 1935), polegające na nieumieszczeniu kategorii XXV obiektu budowlanego na stronie tytułowej Tomu I - *Projekt zagospodarowania terenu. Informacja dotycząca bezpieczeństwa i ochrony zdrowia*. Z uwagi jednak na fakt, że na pozostałych tomach projektu budowlanego widnieją wszystkie właściwe kategorie, uchybienie to uznano za nieistotne.

Ponadto na rysunku Nr 4 Przekroje normalne w Tomie II - Branża drogowa podano nieprawidłową szerokość jezdni w przekroju normalnym 4-4 (2x3 m), podczas gdy z pozostałych rysunków (m.in. rysunku Nr 2.2. Plan sytuacyjny w tym samym tomie oraz rysunku Nr 2.2. Projektu zagospodarowania terenu) wynika, że szerokość jezdni w tym miejscu wynosi 5 m (dwukrotność szerokości pasów ruchu wynoszącej 2,5 m). Z uwagi na umieszczenie prawidłowego wymiaru na wszystkich pozostałych rysunkach uchybienie to również uznano za nieistotne.

Do istotnych uchybień należy natomiast zaliczyć:

1. Naruszenie § 113 ust. 7 pkt 1 w zw. z § 78 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 2016 r. poz. 124 ze zm.) - zwanego dalej *rozporządzeniem*, poprzez usytuowanie zjazdu publicznego na działkę nr 350/7 (km dla odc. 1 ul. Witkowej: 0+216,27) w obszarze oddziaływania skrzyżowania projektowanej drogi gminnej ul. Witkowa odc. 1 z projektowaną drogą gminną ul. Witkowa odc. 2.
2. Naruszenie § 78 ust. 2 pkt 1 lit. a *rozporządzenia* poprzez zaprojektowanie zjazdu publicznego na działkę nr 350/9 (km dla odc. 2 ul. Witkowej: 0+093,55) o szerokości 6 m, czyli większej niż szerokość jezdni, która zgodnie z wymiarowaniem na rysunku wynosi 2x2,5 m, a więc łącznie 5 m.
3. Naruszenie § 79 pkt 1 *rozporządzenia* poprzez zaprojektowanie na odc. 1 ul. Witkowej zjazdów indywidualnych o szerokości mniejszej niż 4,5 m na działki o nr: 350/10 w km 0+511,95 (szer. 4,1 m), 350/11 w km 0+487,20 (szer. 4,2 m), 350/22 w km 0+467,65

(szer. 3,08 m), 350/24 w km 0+420,23 (szer. 3,3 m), 350/25 w km 0+415,52 (szer. 3,5 m), 350/34 w km 0+378,33 (szer. 3,6 m), 350/28 w km 0+342,15 (szer. 3,6 m), 350/29 w km 0+313,19 (szer. 3,2 m), 350/32 w km 0+247,79 (szer. 3,7 m), 372 w km 0+150,08 (szer. 4,0 m), 373/3 w km 0+089,96 (szer. 3,5 m), 373/2 w km 0+049,66 (szer. 3,7 m) i 373/5 w km 0+036,33 (szer. 4,2 m).

Powyższe uchybienia stanowią rażące naruszenie ww. przepisów prawa, co niewątpliwie stanowi przesłankę określoną w art. 156 § 1 pkt 2 *k.p.a.*, mogącą skutkować nieważnością wydanej *decyzji Starosty Poznańskiego*.

W tym miejscu należy wskazać, że poza przesłankami negatywnymi stwierdzenia nieważności decyzji, wynikającymi z przepisów *k.p.a.*, przepisy ustaw szczególnych wprowadzają przesłanki negatywne szczególne do wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności i wydania w jego wyniku decyzji o stwierdzeniu nieważności decyzji. Przepisy szczególne określają dodatkowe (niezależne od przesłanek negatywnych ogólnych stwierdzenia nieważności, wynikających z przepisów *k.p.a.*) zakazy stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej.

Przeszkodę w unieważnieniu decyzji stanowić może art. 31 ust. 1 *ustawy*, który wskazuje, że nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę drogi. Art. 158 § 2 *k.p.a.* stosuje się wówczas odpowiednio.

W niniejszej sprawie organ II instancji ustalił jednak, że inwestor nie rozpoczął budowy drogi, tak więc nie została spełniona przesłanka wyłączająca możliwość stwierdzenia nieważności ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, wskazana w art. 31 ust. 1 *ustawy*.

Inną przeszkodą w unieważnieniu decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowi art. 11g ust. 3 *ustawy*, który stanowi, iż w postępowaniu przed organem odwoławczym oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca odcinka drogi, nieruchomości, działki.

Skoro art. 11g ust. 3 *ustawy* wyłącza możliwość stwierdzenia nieważności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w całości, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca odcinka drogi, nieruchomości, działki, to organ II instancji nie ma możliwości stwierdzenia nieważności decyzji organu pierwszej instancji w całości, w tym także na podstawie art. 138 § 2 *k.p.a.*, w sytuacji stwierdzenia jej wadliwości tylko w zakresie części drogi.

W niniejszej sprawie - jak wskazano wyżej - organ stwierdził rażące naruszenie prawa w zakresie dotyczącym usytuowania zjazdu publicznego na działkę nr 350/7 (km 0+216,27) oraz zaprojektowania zjazdów o szerokościach niezgodnych z przepisami na następujące działki o nr.: 350/9 (km 0+093,55), 350/10 (km 0+511,95), 350/11 (km 0+487,20), 350/22 (km 0+467,65), 350/24 (km 0+420,23), 350/25 (km 0+415,52), 350/34 (km 0+378,33), 350/28 (km 0+342,15), 350/29 (km 0+313,19), 350/32 (km 0+247,79), 372 (km 0+150,08), 373/3 (km 0+089,96), 373/2 (km 0+049,66) i 373/5 (km 0+036,33).

Z ustaleń Wojewody Wielkopolskiego nie wynika więc, aby *decyzja Starosty Poznańskiego* była w całości wadliwa, tj. aby postępowanie przed organem pierwszej instancji zostało przeprowadzone z naruszeniem przepisów postępowania i wymagało wyjaśnienia istotnych okoliczności w odniesieniu do całego obszaru objętego inwestycją. Wobec tego brak jest podstaw do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji w całości.

Odnosząc się do zarzutów wniesionych przez pana XXXX_XXXX należy wyjaśnić, co następuje:

I.

Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko, że przepisy *ustawy* nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. O przebiegu drogi oraz przyjętych rozwiązaniach technicznych decyduje wyłącznie jej zarządca. W toku postępowania organ winien ocenić kompletność złożonego wniosku, ustalić, czy spełnia on inne przesłanki określone przepisami *ustawy* oraz zbadać, czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z prawem powszechnie obowiązującym. Co do przebiegu inwestycji jest natomiast tym wnioskiem związany. Organy administracji publicznej orzekające w sprawie wniosku (zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji) nie współuczestniczą w projektowaniu inwestycji i nie posiadają kompetencji do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, czy też do zmiany proponowanych rozwiązań co do jej przebiegu, bowiem jej usytuowanie zależy od woli zarządcy drogi (por. wyroki WSA w Poznaniu: z dnia 10.02.2016 r., sygn. akt IV SA/Po 893/15; z dnia 25.11.2015 r., sygn. akt II SA/Po 582/15; z dnia 11.09.2014 r., sygn. akt II SA/Po 328/14; z dnia 9.06.2009 r., sygn. akt IV SA/Po 130/09; wyrok WSA w Opolu z dnia 12.10.2010 r., sygn. akt II SA/Op 381/10; wyrok WSA w Warszawie z dnia 18.04.2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07; wyrok WSA w Warszawie z dnia 9.11.2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 638/06).

Należy przy tym wyjaśnić, iż zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 *ustawy* w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w *ustawie* stosuje się odpowiednio przepisy *Prawa budowlanego*. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 *Prawa budowlanego*, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 27.01.2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Podkreślić również należy, iż niedopuszczalna jest ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, bowiem miałyby ona charakter pozaprawny. To inwestor, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia drogowego, i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze (stanowisko wyrażone m.in. przez NSA w wyroku z dnia 26.07.2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, LEX nr 1367353).

Przedmiotem orzekania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej jest więc inwestycja w kształcie wskazanym we wniosku, nie zaś poszukiwanie rozwiązań alternatywnych w celu uwzględnienia interesów jednej lub kilku ze stron postępowania, bowiem drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa. Co do zasady budowa dróg publicznych stanowi bowiem działanie ze względu na dobro wspólne. Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne. Oceniając to, czy zaskarżona decyzja

w sposób prawidłowy zapewnia poszanowanie uzasadnionych interesów osób trzecich, należy jednak mieć na względzie, że inwestor realizujący inwestycje drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem. Obowiązek uwzględnienia uzasadnionych interesów osób trzecich należy interpretować w taki oto sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione.

W tym miejscu wypada również przytoczyć stanowisko wyrażone przez NSA w wyroku z dnia 3.07.2019 r. (sygn. akt II OSK 916/19) dotyczące stosowania reguły wynikającej z art. 7 *k.p.a.*, nakazującej załatwienie sprawy w sposób uwzględniający interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zdaniem Sądu reguła ta nie może doprowadzić do wyłączenia stosowania przepisów *ustawy: Nakaz ten jest możliwy do zrealizowania wyłącznie w sytuacji, gdy organowi administracji przysługuje tzw. uznanie administracyjne. Nie można go jednak stosować w przypadku wydania przez organ tzw. decyzji związanej, tj. decyzji wydawanej w sytuacji, gdy norma prawa przewiduje w określonym stanie faktycznym obowiązek wydania przez organ decyzji o określonej treści.* Dopuszczalność czy zakres zastosowania przepisów *ustawy* nie mogą więc być modyfikowane z uwagi na słuszny interes strony czy stron, a ochrona tego interesu nie może stanowić wyłącznej podstawy do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w kształcie wskazanym przez zarządcę drogi. Należy też zwrócić uwagę na przepis art. 11e *ustawy* który mówi, że nie można uzależnić zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

Powyższe zasady należy mieć na uwadze przechodząc do szczegółowej analizy wniesionych zarzutów.

II.

Przenosząc powyższe na grunt analizowanej sprawy należy stwierdzić, że zarzuty wniesione przez pana XXXX XXXX sprowadzają się do sprzeciwu wobec podziału nieruchomości i przejęcia jej części pod inwestycje drogową.

Wyjaśnić więc należy, że zastosowanie znajdują tutaj zasady opisane w pkt. I. niniejszego uzasadnienia. Organy orzekające w sprawach zezwoleń na realizację inwestycji drogowych są związane wnioskiem zarządcy drogi w zakresie wskazanej lokalizacji i nie są władne do korygowania trasy przebiegu planowanej inwestycji lub narzucania lokalizacji jej poszczególnych elementów. W analizowanej sprawie Starosta Poznański mógł więc działać tylko w granicach tego wniosku, nie mając możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie mogła podlegać jedynie zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia

Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne, natomiast organ właściwy do wydania decyzji pozwalającej na realizację inwestycji drogowej winien wykazać, iż wyłączenie uzasadnione jest konkretną potrzebą związaną z realizacją celu publicznego. W przypadku wątpliwości odnośnie celowości wyłączenia organ winien więc rozważyć zwrócenie się do inwestora o zajęcie stanowiska w tej kwestii (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 3.12.2009 r., sygn. akt. IV SA/Wa 1128/09).

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, w toku postępowania prowadzonego przez Starostę Poznańskiego nie wniesiono uwag odnośnie inwestycji. Nie zaistniała więc

konieczność wezwania *Pełnomocnika zarządcy drogi* do określenia, czy istnieje możliwość zmiany rozwiązań projektowych.

We wniosku w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wskazane zostały nieruchomości lub ich części niezbędne dla realizacji inwestycji. Rodzaj i zakres prac budowlanych, wynikających z budowy drogi oraz towarzyszącej jej infrastruktury, został szczegółowo określony w projekcie budowlanym, stanowiącym załącznik do wniosku. Nie ulega wątpliwości, że na częściach nieruchomości znajdujących się w liniach rozgraniczających teren - a więc również na częściach nieruchomości stanowiącej własność pana XXXX XXXX - zaprojektowano elementy drogi (jezdnia, chodnik), jak również przewidziano budowę lub przebudowę zjazdu i sieci uzbrojenia terenu co widoczne jest m.in. na rysunku projektu zagospodarowania terenu. W związku z powyższym organ nadzoru, nie będąc uprawnionym do oceny racjonalności rozwiązań przyjętych przez właściwego zarządcę drogi, nie znalazł podstaw do stwierdzenia, iż kształt inwestycji narusza normy prawne.

W tym miejscu powtórzyć należy, że ze względu na treść art. 11e *ustawy* nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami - w tym na przykład od zgody dotychczasowego właściciela nieruchomości. Zezwolenie na realizację inwestycji w zakresie dróg publicznych, zwłaszcza na obszarach zurbanizowanych, w wielu wypadkach musi uwzględniać sprzeczne interesy, z jednej strony inwestora, a z drugiej strony osób, których prawa lub interesy mogą być zagrożone lub naruszone w związku z realizacją takiej inwestycji. Granice tych praw i interesów określają przepisy *Prawa budowlanego* oraz innych aktów prawnych. Poza tymi granicami, a zatem poza ochroną prawną wynikającą z norm prawa pozytywnego, pozostają natomiast protesty obywateli wyrażające ich osobiste zapatrywania, oczekiwania, postulaty i życzenia co do określonej polityki inwestycyjnej. Nieuwzględnienie ich nie może stanowić podstawy kwestionowania legalności zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie dróg użytku publicznego. Żaden przepis *ustawy* nie nakłada na organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obowiązku przeprowadzenia konsultacji z dotychczasowymi właścicielami nieruchomości lub zasięgnięcia ich opinii co do niezbędności inwestycji. Żaden przepis prawa nie uzależnia również możliwości wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej od uzyskania akceptacji pozostałych stron postępowania.

W tym miejscu należy również przytoczyć orzeczenie NSA (wyrok z dnia 11.10.2011 r., sygn. akt II OSK 1688/11): „Wprowadzenie odrębnego trybu administracyjnego w sprawie realizacji inwestycji drogowych służy realizacji celu publicznego w postaci poprawy bezpieczeństwa układu komunikacyjnego i transportowego, a jednocześnie skutki z tym związane są rekompensowane w formie odszkodowania (art. 12 ust. 4 w zw. z ust. 4a). Ustawodawca wyznacza też termin dla wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Zatem, pomimo odjęcia własności, dochodzi do równoważenia strat i szkód związanych z prowadzonym postępowaniem”.

Reasumując, w analizowanej sprawie Starosta Poznański był związany wnioskiem zarządcy drogi w zakresie wskazanej lokalizacji i, orzekając w sprawie, nie był władny do skorygowania trasy przebiegu planowanej inwestycji, zatem brak było podstaw do odmowy udzielenia zgody na realizację inwestycji drogowej, bowiem zakres wywłaszczenia (ograniczenia prawa własności) był w pełni uzasadniony potrzebą realizacji przedsięwzięcia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy stronie prawo odwołania do Ministra Rozwoju, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 14 dni liczonym od daty doręczenia decyzji lub zawiadomienia pozostałych stron o jej wydaniu. Zgodnie z art. 11f ust. 7 *ustawy* i art. 49 *k.p.a.* zawiadomienie stron postępowania uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie odpowiednio w Wielkopolskim Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu, a także w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi oraz w urzędowych publikatorach teleinformatycznych - Biuletynie Informacji Publicznej tych urzędów.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania stronom przysługuje prawo do zrzeczenia się odwołania. Z dniem doręczenia Wojewodzie Wielkopolskiemu oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Zrzeczenie się prawa do wniesienia odwołania skutkuje brakiem możliwości odwołania od decyzji oraz jej zaskarżenia do wojewódzkiego sądu administracyjnego.

Ponadto jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania.

z up. Wojewody Wielkopolskiego
Marcin Karpiński
Zastępca Dyrektora
Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa

Dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Otrzymują:

1. XXXX XXXX,
2. Starosta Poznański (ePUAP),
3. Wójt Gminy Rokietnica (ePUAP),
4. Aa.

Do wiadomości:

Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla powiatu poznańskiego (ePUAP).

Sprawę prowadzi:

st. insp. woj. Elżbieta Florek-Stefaniak, tel. 61-8541291, e-mail: eflorek@poznan.uw.gov.pl
z-ca Kierownika Oddziału Inwestycji i Zagospodarowania Przestrzennego Paulina Iracka, tel. 61-854-17-55,
e-mail: email:paulina.iracka@poznan.uw.gov.pl

W niniejszej decyzji wyłączono informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Elżbieta Florek-Stefaniak.